

IV. ДВАМА ЗЛИ ХОРА

Ако Хлапич не беше толкова беден, сигурно нямаше никога да види отблизо двама толкова зли хора, каквито трябваше сега да гледа и слуша. На света, за късмет, има толкова малко зли хора, както червив боб в гърне, та в този край по това време живееха само тези двама зли хора. Но Хлапич беше бедно дете, а бедните деца познават целия свят.

Ако Хлапич не беше бедняк, сигурно нямаше да клечи сега през нощта под яслите, нито да слуша страшния разговор между черния човек и стопанина на цирка.

„Утре заминавам с цирка през седем града в осми град“ - каза стопанинът на цирка. - „Виж само как издокарах врания кон! Когато му сложат коприна, ремъци и седло, със сигурност никой няма да го познае, не бой се.“

„Аз не се боя, защото знам, че си по-хитър от лисиците в планината“ - отговори човекът. - „Но сега ми наброй твърдите дукати за врания кон, защото не беше лесно да се слобия с него.“

„Ще ти наброя дукатите“ - каза стопанинът. - „Но преди това ми кажи къде е сега онзи човек, чийто беше враният кон?“

„Не трябва да се боиш от него! Той е в гората, където тя е най-гъста. Вързан е с три въжета за най-дебелия дъб. Тоя сигурно няма да избяга, щом аз съм го вързал, нито пък скоро ще дойде на панаира.“

Така каза черният човек и се засмя толкова страшно, както се смеят само злите хора, когато говорят за злини.

Сега, след всичко това, стопанинът на цирка извади тежка кесия и започна да брои златни дукати на ръката на черния човек. Но ръцете им бяха толкова черни, че и златните дукати върху тях потъмняха.

„А сега сбогом! Чака ме колата и трябва да се махам, докато е нощ“ - каза черният човек.

„А къде бързаш така?“ - попита стопанинът на цирка.

„Отиваме тази нощ преди зазоряване за една крава. Изпратих още снощи Гърга там да ме чака. Но на Гърга не му вярвам много“ - каза черният човек.

„А къде отивате за кравата?“ - попита стопанинът.

„Аз още не съм бил на онова място. Но ми казаха, че къщата е сама на пътя, а в къщата няма никой, само жена и дете. Това ще бъде лесна работа. Но ми трябва още три часа каране до там, защото заобикалям.“

„А как ще намериш тази къща, щом казваш, че не си бил там?“ - попита стопанинът.

„Лесно ще я намеря. Чух, че е малка, стара и изкърпена, и че има голяма синя звезда на нея“ - отговори черният човек.

Веднага след това излязоха от обора и от цирка. После се чу как пред цирка си казаха „сбогом“ и „щастлив път“ и отново всичко беше тихо.